

ZAKON

O POTVRĐIVANJU TREĆEG DODATNOG PROTOKOLA UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Član 1.

Potvrđuje se Treći dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji, sačinjen 10. novembra 2010. godine u Strazburu, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Protokola u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

,,Third Additional Protocol to the European Convention on Extradition

Strasbourg, 10.XI.2010

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Desirous of strengthening their individual and collective ability to respond to crime;

Having regard to the provisions of the European Convention on Extradition (ETS No. 24) opened for signature in Paris on 13 December 1957 (hereinafter referred to as „the Convention”), as well as the two Additional Protocols thereto (ETS Nos. 86 and 98), done at Strasbourg on 15 October 1975 and on 17 March 1978, respectively;

Considering it desirable to supplement the Convention in certain respects in order to simplify and accelerate the extradition procedure when the person sought consents to extradition,

Have agreed as follows:

Article 1 – Obligation to extradite under the simplified procedure

Contracting Parties undertake to extradite to each other under the simplified procedure as provided for by this Protocol persons sought in accordance with Article 1 of the Convention, subject to the consent of such persons and the agreement of the requested Party.

Article 2 – Initiation of the procedure

1 When the person sought is the subject of a request for provisional arrest in accordance with Article 16 of the Convention, the extradition referred to in Article 1 of this Protocol shall not be subject to the submission of a request for extradition and supporting documents in accordance with Article 12 of the Convention. The following information provided by the requesting Party shall be regarded as adequate by the requested Party for the purpose of applying Articles 3 to 5 of this Protocol and for taking its final decision on extradition under the simplified procedure:

a the identity of the person sought, including his or her nationality or nationalities when available;

b the authority requesting the arrest;

c the existence of an arrest warrant or other document having the same legal effect or of an enforceable judgment, as well as a confirmation that the person is sought in accordance with Article 1 of the Convention;

d the nature and legal description of the offence, including the maximum penalty or the penalty imposed in the final judgment, including whether any part of the judgment has already been enforced;

e information concerning lapse of time and its interruption;

f a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought;

g in so far as possible, the consequences of the offence;

h in cases where extradition is requested for the enforcement of a final judgment, whether the judgment was rendered *in absentia*.

2 Notwithstanding paragraph 1, supplementary information may be requested if the information provided for in the said paragraph is insufficient to allow the requested Party to decide on extradition.

3 In cases where the requested Party has received a request for extradition in accordance with Article 12 of the Convention, this Protocol shall apply *mutatis mutandis*.

Article 3 – Obligation to inform the person

Where a person sought for the purpose of extradition is arrested in accordance with Article 16 of the Convention, the competent authority of the requested Party shall inform that person, in accordance with its law and without undue delay, of the request relating to him or her and of the possibility of applying the simplified extradition procedure in accordance with this Protocol.

Article 4 – Consent to extradition

1 The consent of the person sought and, if appropriate, his or her express renunciation of entitlement to the rule of speciality shall be given before the competent judicial authority of the requested Party in accordance with the law of that Party.

2 Each Party shall adopt the measures necessary to ensure that consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, are established in such a way as to show that the person concerned has expressed them voluntarily and in full awareness of the legal consequences. To that end, the person sought shall have the right to legal counsel. If necessary, the requested Party shall ensure that the person sought has the assistance of an interpreter.

3 Consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall be recorded in accordance with the law of the requested Party.

4 Subject to paragraph 5, consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall not be revoked.

5 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, declare that consent and, where appropriate, renunciation of entitlement to the rule of speciality, may be revoked. The consent may be revoked until the requested Party takes its final

decision on extradition under the simplified procedure. In this case, the period between the notification of consent and that of its revocation shall not be taken into consideration in establishing the periods provided for in Article 16, paragraph 4, of the Convention. Renunciation of entitlement to the rule of speciality may be revoked until the surrender of the person concerned. Any revocation of the consent to extradition or the renunciation of entitlement to the rule of speciality shall be recorded in accordance with the law of the requested Party and notified to the requesting Party immediately.

Article 5 – Renunciation of entitlement to the rule of speciality

Each State may declare, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, that the rules laid down in Article 14 of the Convention do not apply where the person extradited by this State, in accordance with Article 4 of this Protocol:

- a consents to extradition; or
- b consents to extradition and expressly renounces his or her entitlement to the rule of speciality.

Article 6 – Notifications in case of provisional arrest

1 So that the requesting Party may submit, where applicable, a request for extradition in accordance with Article 12 of the Convention, the requested Party shall notify it, as soon as possible and no later than ten days after the date of provisional arrest, whether or not the person sought has given his or her consent to extradition.

2 In exceptional cases where the requested Party decides not to apply the simplified procedure in spite of the consent of the person sought, it shall notify this to the requesting Party sufficiently in advance so as to allow the latter to submit a request for extradition before the period of forty days established under Article 16 of the Convention expires.

Article 7 – Notification of the decision

Where the person sought has given his or her consent to extradition, the requested Party shall notify the requesting Party of its decision with regard to the extradition under the simplified procedure within twenty days of the date on which the person consented.

Article 8 – Means of communication

For the purpose of this Protocol, communications may be forwarded through electronic or any other means affording evidence in writing, under conditions which allow the Parties to ascertain their authenticity, as well as through the International Criminal Police Organisation (Interpol). In any case, the Party concerned shall, upon request and at any time, submit the originals or authenticated copies of documents.

Article 9 – Surrender of the person to be extradited

Surrender shall take place as soon as possible, and preferably within ten days from the date of notification of the extradition decision.

Article 10 – Consent given after expiry of the deadline laid down in Article 6

Where the person sought has given his or her consent after expiry of the deadline of ten days laid down in Article 6, paragraph 1, of this Protocol, the requested Party shall apply the simplified procedure as provided for in this Protocol if

it has not yet received a request for extradition within the meaning of Article 12 of the Convention.

Article 11 – Transit

In the event of transit under the conditions laid down in Article 21 of the Convention, where a person is to be extradited under a simplified procedure to the requesting Party, the following provisions shall apply:

a the request for transit shall contain the information required in Article 2, paragraph 1, of this Protocol;

b the Party requested to grant transit may request supplementary information if the information provided for in sub-paragraph a is insufficient for the said Party to decide on transit.

Article 12 – Relationship with the Convention and other international instruments

1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As regards the Parties to this Protocol, the provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

2 The provisions of this Protocol are without prejudice to the application of Article 28, paragraphs 2 and 3, of the Convention concerning the relations between the Convention and bilateral or multilateral agreements.

Article 13 – Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its interpretation and application.

Article 14 – Signature and entry into force

1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are a Party to or have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 15 – Accession

1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.

2 Such accession shall be effected by depositing an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

3 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 16 – Territorial application

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2 Any State may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date or receipt of such notification by the Secretary General.

Article 17 – Declarations and reservations

1 Reservations made by a State to any provision of the Convention or the two Additional Protocols thereto shall also be applicable to this Protocol, unless that State otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention or the two Additional Protocols thereto.

2 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the right not to accept wholly or in part Article 2, paragraph 1, of this Protocol. No other reservation may be made.

3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, make the declarations provided for in Article 4, paragraph 5, and in Article 5 of this Protocol.

4 Any State may wholly or partially withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with this Protocol, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

5 Any Party which has made a reservation to Article 2, paragraph 1, of this Protocol, in accordance with paragraph 2 of this article may not claim the application of that paragraph by another Party. It may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that paragraph in so far as it has itself accepted it.

Article 18 – Denunciation

1 Any Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.

3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 19 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 14 and 15;
- d any declaration made in accordance with Article 4, paragraph 5, Article 5, Article 16 and Article 17, paragraph 1, and any withdrawal of such a declaration;
- e any reservation made in accordance with Article 17, paragraph 2, and any withdrawal of such a reservation;
- f any notification received in pursuance of the provisions of Article 18 and the date on which denunciation takes effect;
- g any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 10th day of November 2010, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

TREĆI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Strazbur, 10. novembar 2010. godine

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,
s obzirom na to da je cilj Saveta Evrope da postigne veće jedinstvo među
svojim članicama,
u želji da pojačaju svoju pojedinačnu i kolektivnu spremnost da odgovore na
kriminal;

imajući u vidu odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji (ETS br. 24) koja je
otvorena za potpisivanje u Parizu, 13. decembra 1957. godine (u daljem tekstu
Konvencija) kao i dva dodatna protokola uz nju (ETS br. 86 i 98), sačinjena u
Strazburu 15. oktobra 1975, odnosno 17. marta 1978. godine;

smatrajući da je celishodno da se Konvencija dopuni u izvesnim aspektima,
kako bi se pojednostavio i ubrzao postupak izručenja onda kada lice čije se izručenje
traži pristaje na izručenje,

sporazumele su se o sledećem:

Član 1. - Obaveza izručenja po pojednostavljenom postupku

Strane ugovornice se obavezuju da će u skladu sa pojednostavljenim
postupkom propisanim ovim protokolom izdavati lica čije se izručenje traži u skladu
sa članom 1. Konvencije, pod uslovom da su ta lica dala pristanak i da je zamoljena
Strana saglasna.

Član 2. - Pokretanje postupka

1. Kada je traženo lice predmet zahteva za privremeno pritvaranje u skladu
sa članom 16. Konvencije, izručenje iz člana 1. ovog protokola ne podleže
podnošenju molbe i propratnih pismena u skladu sa članom 12. Konvencije. Sledeće
informacije koje dostavi Strana molilja zamoljena Strana će smatrati odgovarajućima
u smislu primene članova 3. i 5. ovog protokola radi donošenja konačne odluke o
izručenju po pojednostavljenom postupku:

- a. identitet traženog lica, uključujući podatke o njegovom ili njenom
državljanstvu ili državljanstvima ako su dostupni;
- b. organ vlasti koji traži hapšenje;
- v. postojanje naloga za hapšenje, odnosno drugih pismena koja imaju isto
pravno dejstvo ili izvršne presude, kao i potvrda da je lice traženo u skladu sa članom
1. Konvencije;
- g. priroda i pravni opis krivičnog dela, uključujući tu i podatke o maksimalnoj
zaprečenoj kazni ili kazni izrečenoj u pravosnažnoj presudi, uključujući tu i podatke o
tome da li je već izvršen bilo koji deo presude;
- d. podaci o zastarelosti i njenim prekidima;
- đ. opis okolnosti pod kojima je krivično delo počinjeno, uključujući tu
podatke o vremenu, mestu i stepenu umešanosti traženog lica;
- e. u meri u kojoj je to mogućno, informacije o posledicama krivičnog dela;

ž. u slučajevima kada se izručenje traži radi izvršenja pravosnažne presude, podatak o tome da li je presuda izrečena u odsustvu (*in absentia*).

2. Bez obzira na stav 1, mogu biti tražene dodatne informacije ako podaci koji su dostavljeni shodno navedenom stavu nisu dovoljni da bi na osnovu njih zamoljena Strana donela odluku o izručenju.

3. U slučajevima kada zamoljena Strana dobije molbu za izručenje u skladu sa članom 12. Konvencije, ovaj protokol se primenjuje *mutatis mutandis*.

Član 3. - Obaveza obaveštavanja lica o kome je reč

Kada je lice čije se izručenje traži privremeno pritvoreno u skladu sa članom 16. Konvencije, nadležni organ zamoljene Strane obaveštice to lice, u skladu sa zakonom i bez nepotrebnog odlaganja, o zahtevu koji se na njega ili nju odnosi, kao i o mogućnosti primene pojednostavljenog postupka izručenja u skladu sa ovim protokolom.

Član 4. - Pristanak na izručenje

1. Pristanak traženog lica i, ako je to primereno, njegovo odnosno njeno izričito odricanje od prava na primenu pravila specijalnosti, treba da budu dati pred nadležnim sudskim organom zamoljene Strane u skladu sa zakonima te Strane.

2. Svaka Strana donosi mere koje su neophodne kako bi se obezbedilo da pristanak i, tamo gde je to primenjivo, odricanje iz stava 1. budu ustanovljeni na način koji će pokazati da je lice o kome je reč taj pristanak, odnosno to odricanje dalo dobrovoljno i potpuno svesno svih pravnih posledica. U tom cilju, traženo lice ima pravo na pravnog zastupnika. Ako je potrebno, zamoljena Strana će traženom licu obezbediti i pomoći prevodioca.

3. Pristanak i, gde je to primenjivo, odricanje navedeni u stavu 1, moraju biti dati u skladu sa zakonom zamoljene Strane.

4. U zavisnosti od stava 5. pristanak i, gde je to primenjivo, odricanje iz stava 1. ne mogu biti opozvani.

5. Svaka država može da, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u bilo kom kasnijem trenutku, izjavi da pristanak i, gde je to primenjivo, odricanje od prava na pravilo specijalnosti, mogu biti povučeni. Pristanak može biti povučen dok zamoljena Strana ne doneše konačnu odluku o izručenju prema pojednostavljenom postupku. U tom slučaju, period između obaveštenja o pristanku i obaveštenja o povlačenju tog pristanka ne uzima se u obzir kod utvrđivanja rokova predviđenih članom 16. stav 4. Konvencije. Odricanje od prava na primenu pravila specijalnosti može biti opozvano sve dok ne dođe do predaje lica o kome je reč. Svako povlačenje pristanka na izručenje ili odricanja od prava na primenu prava specijalnosti daje se u skladu sa zakonom zamoljene Strane i o njemu se bez odlaganja obaveštava Strana molilja.

Član 5. - Odricanje od prava na primenu pravila specijalnosti

Svaka država može da izjavi, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili u bilo kom kasnijem trenutku, da se pravila sadržana u članu 14. Konvencije ne primenjuju kada lice koje ta država izdaje, u skladu sa članom 4. ovog protokola:

a. pristane na izručenje; ili

b. pristane na izručenje i izričito se odrekne svog prava na pravilo specijalnosti.

Član 6. - Obaveštenja u slučaju privremenog pritvaranja

1. Kako bi Strana molilja mogla, tamo gde je to primenjivo, da podnese molbu za izručenje u skladu sa članom 12. Konvencije, zamoljena Strana će je obavestiti, što je pre moguće a najkasnije deset dana od dana privremenog pritvaranja, da li je traženo lice dalo ili nije dalo pristanak na izručenje.

2. U izuzetnim slučajevima kada zamoljena Strana odluči da ne primeni pojednostavljeni postupak uprkos pristanku traženog lica, ona o tome obaveštava Stranu molilju dovoljno unapred kako bi joj omogućila da podnese molbu za izručenje pre isteka perioda od 40 dana ustanovljenog u članu 16. Konvencije.

Član 7. - Obaveštavanje o odluci

Kada je traženo lice dalo svoj pristanak na izručenje, zamoljena Strana obaveštava Stranu molilju o svojoj odluci u pogledu izručenja po pojednostavljenom postupku u roku od 20 dana od dana pristanka traženog lica.

Član 8. - Sredstva komunikacije

U smislu ovog protokola, komunikacije se mogu obavljati elektronskim ili nekim drugim putem kojim će se proslediti pismani dokazi, u skladu sa uslovima koji Stranama omogućuju da utvrde verodostojnost, kao i preko Međunarodne kriminalističko-poličijske organizacije (Interpol). U svakom slučaju, strana o kojoj je reč dostaviće, na zahtev i u svakom trenutku, originale ili overene kopije dokumenata.

Član 9. - Predaja lica koje se izručuje

Predaja će biti obavljena što je pre moguće, a po mogućству u roku od deset dana od datuma obaveštavanja o odluci o izručenju.

Član 10. - Pristanak dat po isteku roka određenog u članu 6.

Kada traženo lice da pristanak po isteku roka od deset dana navedenog u članu 6. stav 1. ovog protokola, zamoljena Strana primenjuje pojednostavljeni postupak iz ovog protokola, ukoliko još nije dobila molbu za izručenje u smislu člana 12. Konvencije.

Član 11. - Tranzit

U slučaju tranzita shodno uslovima navedenim u članu 21. Konvencije, kada lice treba da bude izdato Strani molilji u skladu sa pojednostavljenim postupkom primenjuju se sledeće odredbe:

a. zahtev za tranzit treba da sadrži sve podatke predviđene članom 2. stav 1. ovog protokola;

b. Strana od koje se traži da odobri tranzit može da zahteva da joj se dostave dodatne informacije, ako informacije navedene u tački a. nisu dovoljne da bi ta Strana na osnovu njih donela odluku o tranzitu.

Član 12. - Odnos sa Konvencijom i drugim međunarodnim instrumentima

1. Reči i izrazi koji se koriste u ovom protokolu tumače se u smislu Konvencije. Kada je reč o Stranama ovog protokola, odredbe Konvencije se, *mutatis mutandis*, primenjuju u meri u kojoj su kompatibilne sa odredbama ovog protokola.

2. Odredbe ovog protokola ni na koji način ne utiču na primenu člana 28. st. 2. i 3. Konvencije, u vezi sa odnosima između Konvencije i bilateralnih ili multilateralnih ugovora.

Član 13. - Prijateljsko rešavanje

Evropski komitet za probleme kriminala Saveta Evrope biće obaveštavan o primeni ovog protokola i činiće sve što je neophodno radi omogućavanja prijateljskog rešavanja bilo koje poteškoće, koja može da proistekne u vezi s njegovim tumačenjem i primenom.

Član 14. - Potpis i stupanje na snagu

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koje su Strane ugovornice Konvencije ili su potpisale Konvenciju. On podleže potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju. Država potpisnica ne može da potvrdi, prihvati ili odobri ovaj protokol ako prethodno nije potvrdila, prihvati ili odobrila Konvenciju ili ako to istovremeno ne učini. Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, deponuju se kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca posle deponovanja trećeg instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju.

3. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja kasnije deponuje svoj instrument o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja.

Član 15. - Pristupanje

1. Svaka država koja nije članica a pristupila je Konvenciji, može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Takvo pristupanje se vrši deponovanjem instrumenta o pristupanju kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

3. U odnosu na bilo koju državu koja mu pristupa, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja instrumenta o pristupanju.

Član 16. - Teritorijalna primena

1. Svaka država može da, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, naznači teritoriju ili teritorije na kojima se ovaj protokol primenjuje.

2. Svaka država može da, u bilo kom kasnjem trenutku, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, proširi primenu ovog protokola na bilo koju drugu teritoriju naznačenu u izjavi. U odnosu na tu teritoriju, Protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar takvu izjavu primio.

3. Svaka izjava data u skladu sa dva prethodna stava može da se, u odnosu na bilo koju teritoriju naznačenu u njoj, povuče na osnovu obaveštenja upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu posle isteka perioda od šest meseci nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obaveštenje primio.

Član 17. - Izjave i rezerve

1. Rezerve koje je neka država stavila na bilo koju odredbu Konvencije ili dva dodatna protokola uz nju primenjuju se i na ovaj protokol, sem ukoliko država izjavi drugačije u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto to važi za svaku izjavu datu u odnosu na bilo koju odredbu ili shodno bilo kojoj odredbi Konvencije ili dva dodatna protokola uz nju.

2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju da izjavi da koristi pravo da ne prihvati u celosti ili delimično član 2. stav 1. ovog protokola. Nikakva druga rezerva ne može biti stavljenja.

3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u bilo kom kasnijem trenutku, da podnese izjavu shodno članu 4. stav 5. i shodno članu 5. ovog protokola.

4. Svaka država može u celosti ili delimično da povuče svoju rezervu ili izjavu koju je dala u skladu sa ovim protokolom, putem izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope, koja stupa na snagu danom prijema.

5. Nijedna strana koja je iznела rezervu u odnosu na član 2. stav 1. ovog protokola, u skladu sa stavom 2. ovog člana, ne može zahtevati da druga strana primeni taj stav. Ona, međutim, može, ako je njena rezerva delimična ili uslovna, zahtevati primenu tog stava u onoj meri u kojoj ga je ona sama prihvatile.

Član 18. - Otkazivanje

1. Svaka Strana može, što se nje same tiče, da otkaže ovaj protokol slanjem obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu koji sledi posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar Saveta Evrope primio obaveštenje.

3. Otkazivanje Konvencije automatski podrazumeva i otkazivanje ovog protokola.

Član 19. - Obaveštenje

Generalni sekretar Saveta Evrope obaveštava države članice Saveta Evrope i svaku državu koja je pristupila ovom protokolu o:

- a. svakom potpisivanju;
- b. deponovanju svakog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- v. svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa čl. 14. i 15;
- g. svakoj izjavi datoj u skladu sa članom 4. stav 5, čl. 5, 16. i članom 17. stav 1. i o svakom povlačenju takve izjave;
- d. svakoj rezervi izjavljenoj u skladu sa članom 17. stav 2. i svakom povlačenju takve rezerve;
- đ. svakom obaveštenju dobijenom u skladu sa odredbama člana 18. i o datumu kada to otkazivanje proizvodi dejstvo;

e. svakom drugom postupku, izjavi, obaveštenju ili saopštenju u vezi sa ovim protokolom.

U potvrdu čega su dole potpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 10. novembra 2010. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u po jednom primerku, koji se deponuju u arhivama Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostavlja overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope i državama koje nisu članice a pristupile su Konvenciji.”

Član 3.

O izvršavanju ovog protokola stara se ministarstvo nadležno za pravosuđe.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.